

dS De
Standaard

ZATERDAG 13, ZONDAG 14 DECEMBER 2014

WONEN & REIZEN

FERMETTE MET
STAALSKELET

CULTUURAGENDA
BLZ. 6

AUTO
BLZ. 27

Jobat.be

-BLZ. 28-

De oude hoeve verloor niets van haar oorspronkelijke charme, maar kreeg een moderne look door de aanbouw in staalskelet.

HIPPE TUINKAMER VOOR DE OUDE HOEVE

MEER DAN EEN TUINKAMER

Modder, plassen, diepe wielsporen. Een onaangelegde oprijt doet ons even twifelen of we wel aan het juiste adres zijn. 'Een afgeleide oprijlaan zou hier niet passen', vindt Wouter Buyst, ingenieur-architect en neef van bouwheer Dirk. 'Ik wilde de bestaande fermette tot haar recht laten komen en de authentieke sfeer bewaren.' De opdracht van Dirk en Griet luidde als volgt: ontwerp een tuinkamer die maximaal 50.000 euro kost. 'Toen we de fermette kochten was het hier zo donker als de nacht. Het huis sprak ons niet zo aan, het was vooral de locatie die ons niet meer losliet.' Toch hoefde er voor Dirk niet te veel te veranderen. 'Hij was eerder behoudsgezind, wilde niet aan een grote verbouwing beginnen', vertelt Griet. 'Maar door hier te wonen hebben we het huis leren kennen en appreciëren. Een volledige renovatie werd al gauw een logische stap.' De ontwerpfase nam heel wat tijd in beslag. 'Van de eerste schets tot de start van de werkzaamheden moet je minimum een jaar rekenen: een ontwerp moet kunnen rijpen. Bovendien is hier over alles uitvoerig gelegd en gediscussieerd. Dat geeft niet: ik

Een schuur die in een vorig leven al tot fermette was omgebouwd, kreeg in de handen van Dirk en Griet een grondige facelift. Het oorspronkelijke idee, de bouw van een tuinkamer, groeide al gauw uit tot een volledige verbouwing. Eentje met respect voor wat al goed zat, dat wel.

ELINE MAEYENS, FOTO'S LISA VAN DAMME

heb graag een bouwheer die niet altijd ja zegt.'

STAALSTRUCTUUR

De woning was vroeger een schuur, maar is door de vorige eigenaar herbestemd tot woning. 'Het huis was goed gebouwd, maar nog niet afgewerkt. Binnendeuren waren er niet, vloerbekleding ook niet.' Eigenlijk kochten Griet en Dirk het huis dus min of meer casco, wat veel mogelijkheden bood. Belangrijkste ingreep is de uitbouw in staalskelet: 'In oppervlakte hebben we er niet meer dan 10 m² mee gewonnen, maar de winst wat beleving betreft is gigantisch.' Het contrast tussen authentiek en nieuw is tot het uiterste doorgetrokken, maar die clash zorgt net voor karakter. 'De staalconstructie heb ik zelf gebouwd', zegt Dirk. 'Die is zowel draagstructuur als afwerking', vertelt Wouter. 'Ik heb Dirk en Griet ook overtuigd om voor stalen raamwerk te kiezen, omdat de profielen dan veel dunner kunnen. Heel mooi, maar niet goedkoop.' De uitbouw is geen perfecte rechthoek: een van de zijramen zit schuin. 'Daar zijn verschillende redenen voor: het raam aan de

zithoek is nu groter, zodat de tuin nog meer naar binnen wordt getrokken, en de nieuwe eetplaats is iets meer afgesloten.'

NOTELAAR

De blik wordt meteen naar de omgeving gezogen, dus was het logisch dat er grote ramen moesten komen. 'De onderste raamregels zijn verdiept, zodat de vloer op hetzelfde niveau als de tuin is gekomen. Ook de bloembakken buiten zitten in de grond, zodat het zicht naar buiten ononderbroken is.' De herfst brengt een uitzonderlijke sfeer naar binnen, maar volgens de bewoners is het uitzicht in de zomer nog spectaculairder. 'Dan is het huis overgroeid met windger en een druivelaar, en komt de stalen eetkamer nog meer tot haar recht.' De architect heeft met diepte en dimensie gespeeld door niet de hele uitbouw in glas uit te tekenen. 'Ik heb een muurtje aan de tuinzijde geplaatst, zodat de kamer groter oogt. Je zou het tegendeel verwachten, maar de muur brengt perspectief.' Leuke bijkomstigheid: de muur verbergt een impressionnante notelaar, het piece de résistance in de tuin. 'Langs beide zijden van de muur toont de boom zijn takken, heel speels', aldus Griet.

Het nieuwbouwgedeelte is aan de buitenkant uitgevoerd in EPDM en zink. De grijstinten doen het goed tegen de rode baksteen van de fermette.

DUURZAME KACHEL

'De traditionele voordeur hebben we achterwege gelaten', vertelt Dirk. In de plaats daarvan kwam in de voorgevel een lang smal raam, waarachter een bureauruimte schuilt. 'De enige ingang is langs de zijkant van het huis, er is zelfs geen bel.' Valt het op dat ik naar rust snakte?', lacht Dirk. 'Het is ook een verwijzing naar authentieke boerenwoningen, waar men gewoon langs achter naar binnen liep.' Een eenvoudige witte keuken met een aantal industriële toetsen, zoals de inox spatwand en de kooktafel, leidt ons in via een hoogopbouw naar een zeer stemmige leefruimte. 'Mijn eerste ontwerpen waren strakker, maar dat is gaandeweg verzacht, aldus de architect. 'Hier wordt geleefd, en dat mag in de verf gezet worden.'

Twee robuuste boekenkasten werden door een vriend vervaardigd. Ze onderbreken het overwegend witte palet', vindt Griet. In de zitruimte staat een accumulatiehoutka-

chel. 'Die moeten we twee keer per dag opstoken, waarna ze gaandeweg haar warmte afgeeft', vertelt Dirk. 'We moeten nog wel wat bijstoken met centrale verwarming, maar dat blijft beperkt.' Om nog duurzamer te leven, wil Dirk nog een kleine windmolen plaatsen. 'Maar de nodige vergunningen bijeen krijgen is niet zo eenvoudig.'

PERSOONLIJKHEID

De vloer heeft wat weg van polybeton, maar blijkt een cementgietvloer te zijn. 'Die is maar een paar millimeter dik en kon dus over de bestaande tegels heen worden gegoten. Omdat er geen vochtkering onder het beton bleek te zitten, moesten we met een

'De enige ingang is langs de zijkant van het huis, er is zelfs geen bel. Valt het op dat we naar rust snakten?'

ademend materiaal werken.' De gietvloer, die in het hele huis is doorgetrokken, zorgt voor een visuele verbinding tussen de sterk contrasterende nieuwe aanbouw en de authentieke hoeve. Voorts is het vooral de omgeving die dit project een extra snuif karakter geeft: een fruitgaard, grote moestuin, dieren en veel bomen omgeven de woning. 'Het huis hebben we gewoon gekocht omdat het op deze lap grond stond', zegt Dirk. Maar ondertussen hebben ze er een thuis van gemaakt, waarin de creatieve en actieve persoonlijkheid van de bewoners doorschemert. In de tuin staat een groot atelier, waar Dirk aan projecten kan werken. Die grote schuur is het allereerst aangepakt. Stalen poorten, gekleurde polycarbonaatpanelen, hout, de bedoeling van de architect was om hier de wisselwerking tussen materialen te laten zien. En eigenlijk is net dat de rode draad doorheen dit hele project.

Meer foto's van deze woning op: www.standaard.be/binnenkijken

Het glas in de ramen loopt tot aan de grond om optimaal van het uitzicht te genieten.

Sommige fermette-elementen overleefden de verbouwing, maar ze staan in balans met de strakke inrichting en de industriële gietvloer.

Technische fiche

Grondoppervlakte: 12.850 m²
Bewoonbare oppervlakte: 200 m²
Verwarming: centrale verwarming en accumulatiehoutkachel
Materialen nieuwe uitbouw: staal en zink
Architect: www.wouterbuyst.be

